

1.–3.
Slīdošā gaisma,
ornaments. Viršu ielā, 2025
50 × 70 cm katrs
Nerūsējošais tērauds, krāsains stikls

4.
Sauleszaķu tuneļi, 2025
80 × 31 cm katrs
Kausēts stikls, krāsa, spuldzes

5.
Smagie plaksti, 2025
Diptihs
90 × 73 cm katrs
Audekls, eļļa

6.
Kritošās Bagnišos, 2025
119 × 90 cm
Stikls, nerūsējošais tērauds,
autor tehnika

7.
Uz karjeru, 2025
88 × 90 cm
Stikls, nerūsējošais tērauds,
autor tehnika

8.
Dārza mājas rūķīši, 2025
115 × 130 cm
Stikls, nerūsējošais tērauds,
autor tehnika

9.
Klusā šalkoņa, 2025
107 × 61 cm
Stikls, nerūsējošais tērauds,
autor tehnika

10.
Visredzošās, 2025
158 × 50 cm
Stikls, nerūsējošais tērauds,
autor tehnika

11.
Kamēr aug vīnogas, 2025
110 × 100 cm
Stikls, nerūsējošais tērauds,
autor tehnika

12.
Meža zemenes, 2025
3D druka, metāls

1.–3.
Sliding light, ornament.
Viršu street, 2025
50 × 70 cm each
Stainless steel, color glass

4.
Sun bunny tunnels, 2025
80 × 31 cm each
Fused glass, paint, light bulbs

5.
The Heavy Lids, 2025
Diptych
90 × 73 cm each
Canvas, oil

6.
Fallings at Bagniši, 2025
119 × 90 cm
Glass, stainless steel,
author technique

7.
To the Quarry, 2025
88 × 90 cm
Glass, stainless steel,
author technique

8.
Garden house gnomes, 2025
115 × 130 cm
Glass, stainless steel,
author technique

9.
Quiet Murmur, 2025
107 × 61 cm
Glass, stainless steel,
author technique

10.
All-seings, 2025
158 × 50 cm
Glass, stainless steel,
author technique

11.
While the grapes grow, 2025
110 × 100 cm
Glass, stainless steel,
author technique

12.
Wild Strawberries, 2025
3D print, metal poles

Projekta vadība:
Evita Goze Katrīna Jauģiete

Komunikācija:
Žanete Liekīte

Grafiskais dizains:
Aleksandra Samuļenkova

Dokumentācija:
Ansis Starks

Mākslinieces pateicības:
Santai Bekmanei
Mārtiņam Skujam
Ievai Putniņai
Līgai Spundei
Hanelei Zanei Putniņai
Gintam Rudzītim
un paldies Mammai un Memmei
par albūmu revidēšanu

Project Management:
Evita Goze, Katrīna Jauģiete

Communication:
Žanete Liekīte

Graphic Design:
Aleksandra Samuļenkova

Documentation:
Ansis Starks

Artist acknowledgements:
Santa Bekmane
Mārtiņš Skuja
Ieva Putniņa
Līga Spunde
Hanele Zane Putniņa
Gints Rudzītis
and Mum and Memme for revisiting
family photo albums

Atbalstītāji / Supporters

ABSOLUT.

Valmiermāija

Kim? ANNA CEIPE ATMIŅAINĒS PLŪDMAŅAS

KURATORE: ZANE ONCKULE
8. FEBRUĀRIS – 23. MARTS, 2025

Kim? ANNA CEIPE MEMORY ESCAPES

CURATED BY ZANE ONCKULE
8 FEBRUARY – 23 MARCH, 2025

Kim? LAIKMETĪGĀS MĀKSLAS CENTRS
Kim? CONTEMPORARY ART CENTRE
SPORTA 2, K-1, RĪGA, LV-1013

ATMIŅAINĒS PLŪDMAŅAS ir mākslinieces Annas Ceipes pirmā personalizstāde Kim? Laikmetīgās mākslas centrā. Izstādes tematiskā reģistra pieteikšanai jāpievēršas atmiņas ainavu (*memoryscapes*) nojēgumam jeb tādai *atmiņainei*, kas ir daļa kā no reālās, sociālās, politiskās, tā arī no kultūras un individuālās atmiņas fiksējumā iztēlotas (mentālas) telpvietas. Prāta atmiņas uzkrājumos veidotās *atmiņaines* atsaucas uz vidi, vietu vai nevietu, kas, sevī vēl (pa)turējusi aizgājušo laikmetu liecības, savērpjas ar šodienību un tās dzīvesziņas duļķainību.

Atmiņaine dzīvo caur režīmu uzbūvētiem pieminekļiem, uz zāles stiebra vērtām mežzemenēm, kolektīvu un individuālu svētku svinēšanu, taču nīkst, kad varu nomaīnā simboli tiek nojaukti vai tradīciju praktizēšanas pārrāvumā paplēnējuši-līdz-pavisam-izdzisuši.

Atmiņas naratīva apskate cieši caurvijas Ceipes līdzšinējā mākslinieciskajā praksē, kurā apvienojas dabas un neorganisko materiālu mijiedarbē kārtotas piezīmes, to formveides kopām svārstoties starp telpiskām instalācijām un objektiem, līdz mainīgo maņu – smaržu, tausti – atmiņā aktivizējošiem, gaistošiem *skulpturāliem* momentiem.

“Atmiņaines plūdmaņas” tās tapšanas aizskatuvē pieskaras apgaismības perioda ideālās ainavas (*picturesque*) meklējumiem, apstrīdot tādu estētiku, kurā dabasskats ir augsne piktoriāli glezniecisku ainavu veidošanai. Vairs nebūdamas dabas cildenā slavinājums, šīs ainas ir sentimenta virzīts pieraksts, kas fiksēts, burtiski veroties ārā pa logu. Šajos nekritiskajos gleznainā surogātskaistuma meklējumos logs savulaik kalpojis par rāmi un robežšķirtni skatam, lai ar redzes palīdzību ārpusē tverto ievietotu iekšpusē.

Šī kustība iespaido izstādes centrālo darbu kopu – kausēta stikla ciļņus, kuri atgādina neregulāru aprišu logus un uz kuru trauslajām virsmām iegrebtajās

formās slēpjas vizuālus nospiedumus atstājušas Ceipes pašas atmiņainas drupatas – no vietām, pieredzētā, sajustā. Fragmentēta, selektīva, nosacīta un abstrakta, ainava šeit ir dokuments iztēlē sasalušo atmiņu fragmentu lasījumam. Dziļi intīmi, nostalgiski un personiski, Ceipes atmiņainas “logi” ir reizē no realitātes neitralizēti, piesātinātas krāsas atbrīvoti un tik tikko kā saturiski nolasāmi; tie sniedz mājienu, ir (ie)rosinoši, bet ne didaktiski vai emocionāli daiļrunīgi.

Atmiņas izvairīgums un daudznozīmīgums, tās sazobe un rīvēšanās ar vēstures konvencionalitātēm paver lauku distancētākam skatienam uz katra paša būtību un pieredzēto. Kā svešķermeņi, uzmācīgas un pārejošas, atmiņas ir te blīvi intensīvas un klātesošas, te – atsvešinātas, spocīgas un neatpazīstamas. Tomēr vienlaicīgi ar šo katrs žests, līdz pat visparastākajam, tiek piedzīvots kā pārļaicīgas prakses rituāls atkārtotajums darbības un nozīmes pirmatnējā identificēšanā. Parādoties izsekojamām pēdām, starpniecībai un laika distances attālumam, neatrodamiem vairs patiesās atmiņas, bet gan fundamentālās vēstures institūcijas valgos.

Tā atmiņas ainava jeb ainavu atmiņa, tā atcerēšanās jeb bēgšana atmiņā. Daudz runājams par atmiņu, jo tik maz no tās palicis pāri.¹

¹ *Atsauce uz franču vēsturnieka Pjēra Norā vēstures un kolektīvās un sociālās atmiņas seminālo analīzi esejā “Starp atmiņu un vēsturi” (Norā, 1989)*

ANNA CEIPE (dz. 1990) ir māksliniece no Latvijas. Absolvējusi Latvijas Mākslas akadēmijas Audiovizuālās mākslas nodaļas Visuālās komunikācijas apakšnozari (2016), kā arī studējusi Karaliskā tēlotājmākslas akadēmijā (*The Royal Academy of Fine Arts*) Beļģijā (2015). Personalizstādes: *Links through release*, galerija SPAREWHEEL, Brisele (2023), “Piezīmes no ceļojošās zemes”, galerija *Hoib*, Tallina (2022), “Lietas pēc lietām”, galerija “427”, Rīga (2020), “Meklējot oāzi”, galerija LOW, Rīga, (2018), “Nesalaužamais paliek

klusējot”, Kalnciema kvartāla galerija, Rīga (2017). Grupas izstādes: “Šķidrums”, Rīgas Porcelāna muzejs, Rīga (2022), “DGS Sapnis”, festivāls MABOCA, Madona (2021), *To exhibit in case of emergency, Cité Internationale des Arts*, Parīze (2021), NADA Miami 2020, galerija LOW, Rīga (2020), *Palette: Three-legged Evidence at Les Parallèles du sud, Manifesta 13*, Marseļa (2020), “Sērijveida risinājumi (Banalīkas)” Rīgas cirka ziloņu zālē, Rīga (2020), “Melos”, izstāžu zāle “Arsenāls”, Radošā darbnīca, Rīga (2019).

MEMORYSCAPES is artist Anna Ceipe’s first personal exhibition at the Kim? Contemporary Art Centre. In order to introduce the exhibition’s thematic register, we must turn to the notion of *memoryscapes* – or memory landscapes that are part of (mental) space-time, envisioned through recording of both *objective*, social and political, as well as cultural and individual, memory. The *memoryscapes* that are formed in the mind’s memory stores refer to an environment, place or non-place, which, having retained traces of past eras, interweaves with contemporaneity and the murkiness of its way of life.

Memoryscapes thrive through monuments built by various regimes, wild strawberries beaded on a blade of grass, the marking of collective and individual celebrations, yet wither when symbols are demolished with the changing of power or fade until they disappear completely during interruptions in the practising of traditions.

Investigation of memory narratives is closely entwined with Ceipe’s artistic practice, bringing together themes arranged in interplay between natural and inorganic materials, with their formal groupings oscillating between spatial installations and objects, as well as fleeting *sculptural* moments that activate in memory the changeable senses of smell and touch.

Behind the scenes, Memoryescapes touches upon the search for the ideal landscape – *the picturesque* – during the Enlightenment, contesting the kind of aesthetics in which a view of nature is soil for the creation of pictorial, painterly landscapes. No longer a paean to the sublime in nature, these scenes are a sentiment-driven record captured by literally gazing out of the window. In this uncritical search for picturesque surrogate beauty, the window once served as a frame and boundary for the view, in order to bring indoors what was captured outside with the help of vision.

ANNA CEIPE (1990) is an artist from Latvia. She graduated from the Programme of Visual Communication at the Department of Audiovisual Art at the Art Academy of Latvia (2016) and studied at the Royal Academy of Fine Arts in Belgium (2015). Personal exhibitions: *Links Through Release*, SPAREWHEEL, Brussels (2023); *Notes from the Floating Ground*, Hoib Gallery, Tallinn (2022); *Things After Things*, 427 Gallery, Rīga (2020); *Seeing Oasis*, LOW Gallery, Rīga (2018); *The Unbreakable Remains in Silence*, Kalnciema Quarter

This movement influences the central group of works in the exhibition: molten glass reliefs which resemble windows with irregular outlines; the forms carved on their brittle surfaces hide visual traces left by crumbs of Ceipe’s own memoryscape – from places, experiences and sensations. Fragmented, selective, notional and abstract, landscape here is a document in which memory fragments frozen in imagination can be read. Deeply intimate, nostalgic and personal, these “windows” in Ceipe’s memoryscape are simultaneously neutralised from reality, released by the saturated colour and barely legible; they provide nods, they are suggestive, but not didactic or emotionally eloquent.

The evasiveness and ambiguity of memory, its linkage and friction with the conventionalities of history opens up space for a more distanced look at every individual’s own essence and experience. Like foreign bodies, intrusive and fleeting, memories are at times solidly intense and present, at times alienated, ghostly and unrecognisable. Yet at the same time, each gesture, even the most ordinary, is experienced as a ritual repetition of a transcendent practice in the primeval identification of action and meaning. With the appearance of traceable imprints, intermediacy and the distance of time, we no longer find ourselves in actual memories, but rather in the slipstream of the fundamental institution of history.

This memoryscape or memory of landscapes, this remembering or flight into memory. We speak so much of memory because there is so little of it left.¹

¹ *In reference to the seminal analysis of collective and social memory by French historian Pierre Nora in his essay Between Memory and History (Nora, 1989)*

Gallery, Rīga (2017). Group exhibitions: *Liquids*, Riga Porcelain Museum, Riga (2022); *DGS Dream*, MABOCA festival, Madona (2021); *To Exhibit in Case of Emergency, Cité Internationale des Arts*, Paris (2021); NADA Miami 2020, LOW Gallery, Riga (2020); *Palette: Three-legged Evidence* at Les Parallèles du sud, Manifesta 13, Marseille (2020); *Serial Solutions (Banalaics)*, Riga Circus Elephant Stables, Riga (2020); *Melos*, Creative Studio of the Exhibition Hall ARSENĀLS, Riga (2019).